

ת"פ 38578/09/13 - מדינת ישראל נגד שאדי אדקידק, רשיד דיריה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 38578-09-13 מדינת ישראל נ' אדקידק ואח'
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מיכל זנדר
המאשימה
נגד
1. שאדי אדקידק
ע"י ב"כ עו"ד שאדי כבהא
2. רשיד דיריה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד דוד זילברמן
הנאשמים

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשמים הואשמו לפניי, בכתב האישום, בביצוע העבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחר, לפי הוראות סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ועבירות נוספות.
2. בעובדות כתב האישום צוין כלהלן:

חלק כללי:

1. בין התאריכים 9.7.13 בשעה 23:00 לתאריך 10.7.13 בשעה 03:00, ברחוב סא 24 לוד, נגנב רכב מסוג טויוטה מ.ר. 7798063 בבעלותו של מוחתר אבו חאלד (להלן: "הבעלים 1").
2. בין התאריכים 9.9.13 בשעה 20:00 לתאריך 10.9.13 בשעה 09:00, ברחוב מקסיקו 13 בירושלים, נגנבו לוחית זיהוי מרכב טויוטה מ.ר. 7870563 בבעלותו של מנשה מקסים סמוליאנסקי (להלן: "הבעלים 2").

העובדות:

1. בתאריך 13.9.13 בשעה 03:13 לערך, ברחוב בן גוריון בבניק ברק, הבחינו השוטרים ברכב מסוג טויוטה הנושא לוחית זיהוי שמספרה 7870563 (להלן: "הרכב") וביקשו מנהג הרכב לעצור לביקורת. הנאשם 1, אשר נהג ברכב, אמר לשוטר שיעצור את הרכב לאחר הרמזור אך החל בנסיעה בניסיון להימלט

מניידת המשטרה.

2. במהלך המרדף אחרי הרכב בוצעו שתי עצירות כשבראשונה נמלטו מהרכב שלושה חשודים, שזהותם לא ידועה למאשימה ובעצירה השנייה נטשו הנאשמים את הרכב ברחוב כנרת בבני ברק והחלו להימלט מהמקום.
3. במעשה המתואר לעיל, הכשילו הנאשמים את השוטרים מביצוע תפקידם כדין וכן השתמשו ברכב ללא רשות הבעלים 1 כשהם נטשו את הרכב במהלך המרדף המשטרתי וכן החליפו את לוחיות הזיהוי של הרכב אשר בבעלותו של הבעלים 1 ללוחיות הזיהוי שנגנבו מרכבו של הבעלים 2.
4. באותן הנסיבות, שהה הנאשם (2) שהינו תושב שכם שבאזור במקום כשאין בידו אישורי כניסה ושהייה כדין לישראל.
5. בהמשך למתואר לעיל נמצאו ברכב כלי פריצה שונים הכוללים: שני לומים, מברג ופטיש שיכולים לשמש לפתיחתן האלימה של דלתות מבנים וכלי רכב וכן לשבירתם של מנעולי תליה המותקנים בפתחי מבנים, ובנוסף שני מגזרי ברזל היכולים לשמש לחיתוכן של לולאות, מנעולי תליה וסורגים המותקנים בפתחים מבנים.
3. ייאמר מיד, כי אין מחלוקת שבסעיף 2 לעובדות הנ"ל נפלה טעות, שכן לפי ראיות המאשימה - אשר יפורטו בהמשך - נאשם 2 ישב במושב האחורי של הרכב. עוד יצוין כי נאשם 1 הינו תושב ירושלים ונאשם 2 תושב שכם, כאשר האירועים נשוא כתב האישום אירעו ביום שישי, 13.9.13, הוא ערב יום הכיפורים, באזור התעשייה בעיר בני ברק.
4. בתשובתם לאישום כפרו הנאשמים במיוחד להם. נאשם 1 מסר, מפי בא כוחו, כי נעצר מחוץ לרכב וללא כל קשר למרדף שניהלה המשטרה אחרי החשודים שלכאורה ברחו מהרכב. ב"כ נאשם 1 ציין כי אמנם ישנה אינדיקציה שהרכב נגנב, אך הדבר אינו ברור (ר' בפרוטוקול, עמ' 5). נאשם 2 לא מסר בתשובתו גרסה עובדתית קונקרטית, הגם שלא כפר בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.
5. כך או כך, המחלוקת העיקרית בין הצדדים נטושה בשאלה אם הנאשמים הם שניים מתוך החשודים שברחו מהרכב, ובהתאם לכך ביקשו ב"כ הנאשמים לזמן שלושה מעדי התביעה שבכתב האישום.

ב. פרשת התביעה:

6. מטעם המאשימה העידו השוטרים אהרון לוי, גרשון סגל ושלמה חזון. בנוסף, הוגשו מספר מוצגים בהסכמה.
7. במסגרת חקירתו הראשית של מר לוי הוגש דו"ח הפעולה ודו"ח המעצר שערך. בדו"ח הפעולה שערך תיאר השוטר לוי את התרחשות האירועים כלהלן:
- במהלך סיור יזום על רח' בן גוריון לכיוון כללי הרא"ה הבחנתי ברכב מסוג טויוטה כסף מ.ר. 78-705-63 חולף על פניי מהרא"ה כללירכב מסוג טויוטה כסף מ.ר. ן כללי הראה ה ובנוסף, שני מגזרי ברזל היכולים לשמש לחיתוכן של לולאות, מנעולי תליה וסורגים המ לכיוון

עמוד 2

ז'בוטינסקי. בלמתי, ביצעתי פניית פרסה במקום, הגעתי לרכב הנ"ל, עמדתי במקביל מצדו השמאלי. ברכב נראו נוסעים נוספים. השוטר אשר ישב לצדי כאשר אנוכי נהגתי בניידת גרשון סגל פנה לנהג הרכב הנ"ל על מנת לזהות את נוסעי הרכב, הנהג השיב לשוטר "אני יעמוד אחרי הרמזור" בעברית. החשוד נהג, החל בנסיעה על בן גוריון לצפון, חצינו את ז'בוטינסקי, הנהג הגביר את מהירותו. אנוכי, תוך שמירת קשר עין עם הרכב הנ"ל, תוך דיווח בקשר לשאר הניידות על בריחת הרכב וכיוון, פנה ימינה לששת הימים כאשר אנוכי אחריו קשר עין. ברחוב ששת הימים עמדה סטטי ניידת אורות כחולים דולקים מבצעת חסימה. נהג הרכב הנ"ל פנה ימינה שוב לרחוב כינרת ב"ב במהלך הפנייה נהג הרכב איבד שליטה פגע באבן שפה צד שמאל. הרכב נעצר בסמוך לצומת כינרת ששת הימים, אנוכי תוך כדי פנייה בלמתי, שלושה חשודים מהמושב האחורי פרקו והחלו להימלט תוך שהם מתפצלים לכיוונים שונים. השוטרים אלעד כהן וגרשון כהן ירדו מהניידת והחלו במרדף רגלי. הרכב שהחל שוב בנסיעה על רח' כנרת לכיוון הירקון כאשר שני חשודים ברכב. המשכתי בנסיעה אחרי הרכב, כאשר אנוכי מצמצם לרכב לקראת צומת הרחובות כינרת הירקון. בכיכר הרכב איבד שוב שליטה, הסתובב, הסתחרר בפנייה ימינה, תוך כדי כך פגעה הניידת בחלקו האחורי של הרכב החשוד עם פגוש קדמי של הניידת צד שמאל. שני חשודים נטשו פרקו מהרכב החשוד והחלו בריצה רגלית על רחוב כנרת, כאשר החשוד לובש חולצה חומה מכנס ג'ינס כחול שיער שחור מבנה גוף מלא יצא מדלת נהג הרכב. המשכתי בנסיעה אחרי השניים על כנרת עד אשר פנו ימינה לאחר המבנה הראשון ברחוב מצד ימין לאור חניה סגור שער לבן, שני החשודים כאשר חשוד אחד קפץ מעל השער והחשוד מבנה גוף מלא פתח את השער ועבר דרכו. עצרתי את הניידת, התחלתי במרדף רגלי אחר השניים תוך שמירת קשר אחר החשוד אשר נראה יוצא מכיסא הנהג ברכב. בסיום החניה יצאנו לרח' הירקון. השניים התפצלו, החשוד הנ"ל תוך שמירת קשר עין פנה שמאל לרח' בר כוכבא, צעקתי לחשוד לעצור משטרה. הסתובב אל"י מספר פעמים, האט את ריצתו, אנוכי צמצמתי את המרחק תוך דיווח לשוטרים בקשר. החשוד פנה שמאלה שוב בסמטה חשוכה משמשת כניסה לבית משרדים אשר צמוד לאתר בנייה במקום. הגעתי לחשוד, הזדהיתי כשוטר לבוש מדי יס"מ. הודעתי לחשוד כי הוא עצור בגין הכשלת שוטר וקשירת קשר לביצוע פשע. הנ"ל הסתובב לעברי במבט מאיים, סגירת פה, (כיווץ לחיים, סירב להתלוות, הרים את ידיו למטה, קיבץ את אגרופיו. דחפתי את החשוד והפלתי את החשוד ארצה. תוך כדי דיווח הנ"ל סירב להיכבל, ניסה מספר פעמים לחזור למצב עמידה. למקום הגיע לאחר הכוונה דן 111 יוסי צדעדה אשר סייע לי להעבירו למרחב. נערך חיפוש בגופו, לא נמצא דבר מלבד בעת הזיהוי הציג תעודה מזהה, זוהה בשם אדקידק שאדי...

הרכב נבדק במסוף המשטרה, לוחיות הרכב גנובות מ-9.9.13 שייך לסמילנסקי משה תושב קריית יערים, דווח במרחב מוריה. בחיפוש שנערך ברכב נמצאו בתא מטען מספר רב של כלי פריצה, ראה דוח תפיסה וסימון. בתא מטען נמצאו לוחיות רישוי נוספות 85-280-66, שייך לרכב מסוג טויוטה כסף מטאלי, בעל הרכב נאסר חטאב... בבדיקת הרכב על פי מספר שלדה מדובר ברכב מספר 77-980-63 מסוג טויוטה כסף שייך לאבו חלד... מופיע כגנוב מ-9.7.13... (ר' ת/1).

8. השוטר לוי נחקר חקירה נגדית נמרצת, אך עמד על גרסתו. בחקירתו הנגדית שב ופירט כיצד עצר את נאשם 1, שהיה הנהג ברכב, וזאת לאחר ניהול מרדף רצוף אחריו. השוטר לוי הדגיש כי המקום

היה מואר דיו לצורך קיום המרדף ותפיסת נאשם 1 (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 ואילך). בהקשר זה יוער, כי אין לקבל את טענת ב"כ נאשם 1, אשר טען בסיכומיו (בסעיף 4) כי השוטר לוי הודה (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 12) שבשלב הראשוני הוא לא זיהה את נאשם 1 כנהג הרכב (ועיין בפרוטוקול שם).

9. השוטר גרשון סגל העיד אודות חלקו במרדף אחרי הרכב ותפיסתו של נאשם 2 על ידיו. כאמור בדו"ח הפעולה ודו"ח התפיסה וסימון שערך (ת/2) היה השוטר סגל בקשר עין רציף עם נאשם 2 מרגע שנאשם 2, יחד עם שניים נוספים, יצא מהרכב (מהמושב האחורי) והחל בבריחה. בדו"ח התפיסה והסימון שערך פירט השוטר סגל 19 מוצגים, שנתפסו ברובם בתא המטען של הרכב, ובהם כלי הפריצה שתוארו בעובדות כתב האישום.

10. אף השוטר סגל נחקר חקירה נגדית נמרצת, ועמד על גרסתו. לשאלת ב"כ נאשם 1, אם יכול היה לזהות את נאשם 1 במסדר זיהוי תמונות בסמוך לאירוע, לו היה נערך מסדר זיהוי כזה, השיב העד, בהגינותו, "**מאמין שכן**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 18). כמו כן הודה העד כי השוטרים מדברים ביניהם על האירועים (שם, שורה 4).

11. השוטר סגל נחקר, על ידי ב"כ נאשם 2, על הכיוונים שציין בדו"ח שערך, וזאת לרקע מפת אזור המרדף (ר' נ/1). השוטר ציין כי יכול להיות שהתבלבל בכיוונים, ואף לא ציין פרטים מסוימים בדו"ח שערך, אך עמד על גרסתו כי רדף אחר נאשם 2 ותפס אותו (ר' בפרוטוקול, עמ' 25-27).

12. עוד העיד מטעם המאשימה השוטר שלמה חזון, אשר גבה את הודעותיהם הראשונות של הנאשמים (ת/3 ות/4). השוטר חזון העיד, כי בעת חקירתו לבש נאשם 1 חולצה שחורה, ובידיו החזיק חולצה חומה. כאשר נשאל אודות החולצה החומה השיב נאשם 1 כי שווה בלתי חוקי שנחקר בתיק אחר נתן לו אותה (ר' המזכר ת/5 וכן בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 12 ואילך).

13. השוטר חזון נשאל בקשר לפלט המחשב אודות רישום פרטי הרכב (ת/6), בו נרשם "**הרכב רשום כגנוב מתאריך 9.7.13. הרכב הורד מן הכביש מהסיבה: הפקדת סוחר**", ואשר כי כך אמנם נרשם בפלט (ר' בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 1 ואילך). עוד יצוין כי על פי המרשם האמור (ת/6) מדובר ברכב משנת ייצור 2008.

14. כאמור, מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה מספר מוצגים ובהם הודעות הנאשמים. בהודעתו הראשונה מסר נאשם 1 כלהלן:

...הייתי מסתובב עם חברה שלי עצרה דקה אני משתין פתאום משהו עלי עם נשק ככה בריצה פחדתי חזרתי אחורה לא התנגדתי התנפל עלי במכות שם לי מכות בפה ברגלים כולי מכות זה הכל פתאום באתי לפה וסיפרו לי על גניבות פריצות אני לא יודע למה אני פה בכלל... (ת/3, שורה 2 ואילך)

15. בהמשך טען נאשם 1 כי החברה היא "**מישהי מכפר קאסם**" (שם, שורה 14). כמו כן טען נאשם 1 כי במקום היו מצלמות וביקש שהחוקר יסתכל במצלמות אלה. יש לציין, כי הגם שנאשם 1 הכחיש כל קשר לרכב הגנוב, כשנשאל אם היה אי פעם בתוך הרכב המדובר השיב "**שומר על זכות השתיקה**" (שם, שורה 37). בהודעה נוספת שנגבתה מנאשם 1 (ת/7) הוא בחר שלא להשיב לשאלות החוקרים, לאחר שציין כי כבר מסר גרסה.

16. נאשם 2 הכחיש אף הוא כל קשר לרכב. לדבריו, הוא נכנס לישראל, יומיים לפני מועד מעצרו, על

מנת לחפש עבודה. לשאלה מדוע ברח מהשטרים השיב: "...ראיתי אותם רצים התחלתי לרוץ בגלל שאין לי אישור, ואני עצרתי לשוטר" (ת/4, שורה 17).

17. בהמשך הדברים, כשנשאל נאשם 2 כיצד חיפש עבודה בערב יום הכיפורים, טען נאשם 2 שהוא עבד אצל אדם בשם דני בסבלות, אשר הוריד אותו באזור התעשייה (שם, שורה 38 ואילך). גם נאשם 2 לא השיב תשובות ענייניות לשאלות שנשאל בחקירה נוספת שנערכה לו (ת/8), בטענה כי "נתתי חקירה אתמול" (ר' ת/8, שורה 5 ואילך).

18. עוד הוגשו מטעם המאשימה הודעותיהם של הבעלים 1 והבעלים 2 (כהגדרתם בכתב האישום, ת/9 ות/10), תמונות הרכב ונאשם 1 (ת/11 ות/12), חוות דעת אודות כלי הפריצה שנתפסו ברכב (ת/13) ורשימת המוצגים שנתפסו (ת/14).

19. לבקשת ב"כ נאשם 1 הוגש מזכר נוסף מתיק החקירה, בו ציין שוטר כי לא מצא בזירת האירוע מצלמות, למעט שתי מצלמות במוסך זרח ברח' כנרת 13 בני ברק. על פי האמור במזכר, בצילומים ממצלמות אלה נראים שני חשודים נמלטים רק בצלליות, וכן הרכב (הגנוב) ורכב המשטרה (ר' נ/2).

ג. פרשת ההגנה:

20. במסגרת פרשת ההגנה העידו שני הנאשמים. בחקירתו הראשית סיפר נאשם 1 כלהלן:

הייתי עם חברה שלי, מסתובבים, ישבנו בגינה, איפה שתפסו אותנו לפני הגינה, כשסיימנו שם, קמנו, נסענו, אמרתי לה לעצור דקה. אני רוצה להתפנות, ירדתי להתפנות, ראיתי שיש מצלמות, נכנסתי לפינה, ראיתי שיש עוד מצלמות, אמרתי מה לעשות, התפנית, פתאם ראיתי מישהי עומדת לא רחוקה ממני, פתאם מישהו הרים עלי נשק והחל לתת לי מכות. ונתנו לי מכות וזה, ובאו עוד ניידת שוטרים שאלו למה ברחנו מהרכב, אמרתי לא ברחתי מהרכב, תסתכל במצלמות שהתפנית. לקחו אותי לחקירה, החלו לשאול אותי כל מיני שאלות. אמרתי לו שאם הוא רוצה לראות סרט יש מצלמות ואפשר לראות, הוא אומר שאני הייתי ברכב, אני לא הייתי ברכב (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 25 ואילך).

21. במהלך חקירתו הנגדית, כשנשאל נאשם 1 כיצד הגיע למקום בו נתפס, הוא השיב כלהלן:

ש: מה עשית בבני ברק באזור התעשייה בשלוש לפנות בוקר.

ת: יש שם גינה. בכניסה יש גינה. כל הזמן יושבים. כל האנשים יושבים שמה.

ש: אתה גר בירושלים.

ת: כן. ונכון שהיא (החברה - ש.א.) גרה בכפר קאסם.

ש: נסעת מירושלים לכפר קאסם?

ת: כן. כל הזמן אני נוסע.

ש: באותו יום בלילה שבשעה שלוש לפנות בוקר, לפני שלוש לפנות בוקר אתה זוכר מתי נפגשת איתה?

- ת: הייתי איתה מוקדם. משעה עשר אולי.
- ש: נסעת מירושלים לכפר קאסם לקחת את הבחורה.
- ת: היא לקחה אותי. אין לי רישיון ולא רכב.
- ש: איך הגעת לכפר קאסם.
- ת: היא לקחה אותי. היא נסעה מכפר קאסם לירושלים ונסענו אח"כ מתל אביב לבני ברק.
- ש: למה לא נשאתם בירושלים.
- ת: זה יותר גרוע.
- ש: מה עשיתם בתל אביב.
- ת: סתם דיברנו.
- ש: למה נסעתם לבני ברק.
- ת: מכירים את הגינה לקחנו כל מיני ממתקים, ישבנו שם. מכירים שם. איפה שתפס אותי השוטר הוא ראה שקית חשב שיש משהו, סמים לא יודע מה, הכל היה ממתקים אכלנו, הוא שאל אם אני זרקתי, הוא חשב שיש שם משהו, הוא לקח את השקית עם כפפות וראה שאין סמים (ר' בפרוטוקול, עמ' 39 שורה 9 ואילך).
22. עוד יש לציין כי נאשם 1 לא יכול היה להראות תמונה של אותה חברה נטענת, הגם שיש לו אחת בביתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 39 שורה 6). לדבריו, היא נהגה ברכב מסוג קאיה, ובתשובה לשאלה מדוע הרכב האמור לא נראה על ידי השוטרים טען נאשם 1 "זה שתפס ראשון ראה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 21) והוסיף כי השוטר גם שמע את החברה (שם, עמ' 41 שורה 1).
23. נאשם 2 טען, בחקירתו הראשית, כלהלן:
- ת: אני באתי מהשטחים מדרך עזון איפה שהפועלים נכנסים בלי אישורים. ואני עליתי מכפר עזון, באתי לעבוד. איפה שאנחנו עומדים, עומדים על צומת גהה ומשם בא מי שרוצה פועל, או טייח. לוקח את הפועלים משם מצומת גהה. אני בא עם מישהו שקוראים לו דני לקח אותי משם מצומת גהה, הוא עובד בסבלות. עבדתי אצל הבן אדם הזה בעבודה. מתי שהסתיימה העבודה, ירדתי באזור התעשייה איפה שתפסו אותי.
- ש: אתה זוכר איך קוראים למקום?
- ת: אזור תעשייה של בני ברק. כל הכפר שלנו עומדים שם. יום יום הם תופסים 10-15 - 8 אנשים כל יום תופסים אנשים. אנו מוכרים שם, אצל משטרת רמת גן.
- ש: מתי הגעת לשם.
- ת: לקח אותי בעל הבית מצומת גהה. עבדתי אצלו, קיבלתי ממנו את הכסף, אמר

לי שמספיק שהוא יוריד אותי באזור התעשייה, הוא שילם לי כסף. ואני נתקעתי בלי הסעה. היה חג ואין רכב לנסוע הביתה. והלכתי להסתובב וראיתי משטרה שם, רצים אחרי, ואני אין לי אישור. נכנסתי ללא אישור, ראיתי שרצים אחרי אנשים. שמעתי צרחות וברחתי לזוז למקום אחר, כי אין לי אישור. אני הלכתי למקום אחר כי אין לי אישור. ראה אותי השוטר, אמר לי תעמוד. עמדתי במקום לא ברחתי מהשוטר. הוא לקח אותי לתחנת המשטרה, ועוד שתי אנשים מהמאפיה, לקח אותנו שלוש מהתחנה, אותם שחרורו במשטרה, ואני עצרו אותי. אמרו לי שאני חשוד בגניבה. אמרתי שאני לא יודע על מה אתה מדבר אני אדם בלי אישור.

ש: אתה שמעת את השוטרים שהעידו פה. שדיברו מה היה. אחד השוטרים אמר שהוא ראה אותך יוצא מרכב ובורח ממנו.

ת: זה לא נכון. אני לא יצאתי מרכב ולא מכיר את הרכב. אני לא קשור ברכב בכלל (ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 22 ואילך).

24. נאשם 2 הכחיש כל היכרות עם נאשם 1, וטען כי פגש אותו רק בתחנת המשטרה (ר' בפרוטוקול, עמ' 45 שורה 28). במהלך חקירתו הנגדית, כשנשאל נאשם 2 מדוע לא עזב את תחומי מדינת ישראל נוכח החג המתקרב והסגר, הוא השיב:

ש: למה לא לקחת את הכסף שקיבלת והלכת הביתה.

ת: אני רציתי ללכת הביתה, ראיתי שאין הסעות לערבים. יש רכבים הסעות אבל היו לי 40 ₪. הוא שילם לי 140 ₪.

ש: זה היה יום לפני יום כיפור. היה סגר כי לא נותנים להיות פה.

ת: נכון.

ש: למה לא נסעת הביתה. מה רצית לעשות פה? אתה נעצרת בישראל כשאתה יודע שביום כיפור אין עבודה ויש סגר אסור להיות פה, למה לא הלכת הביתה באיזה שהיא דרך.

ת: אני לא עשיתי כלום, רציתי ללכת הביתה. לא היו הסעות. על המזל שלי תפסו אותי לא היו הסעות.

ש: דני מאיפה אסף אותך.

ת: מצומת גהה.

ש: איפה עשיתם את ההובלות, בתל אביב.

ת: לא. לא יודע, אולי לכיוון תל אביב, אני לא מכיר את הרחוב ושכונה. אני לא יודע אולי הוא הלך לתל אביב לר"ג.

ש: איך אתה יודע איפה הוא הוריד אותך.

ת: כי כל יום אנו עומדים שם בגהה. הוא הוריד אותי באזור התעשייה בני ברק לא

בגהה. הוא אמר לי להסתדר מפה. יש שם הרבה פועלים שהולכים הביתה משם
(ר' בפרוטוקול, עמ' 47 שורה 4 ואילך).

דין והכרעה:

ד.

25. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפניי והתרשמתי מעדויותיהם, וכן עיינתי בחומר הראיות שהוגש לפניי, אני מעדיף את עדויות עדי התביעה על פני גרסאות הנאשמים. אין מדובר בהכרעה המבוססת על התרשמות גרידא אלא גם על מכלול המארג הראייתי שהונח לפניי ושורת ההיגיון, כפי שיפורט להלן.
26. ייאמר מיד כי על המסגרת העובדתית של האירוע נשוא כתב האישום אין כל חולק. הודעות הבעלים 1 והבעלים 2 הוגשו, ואין חולק כי רכבו של הבעלים 1 אמנם נגנב (ביום 9.7.13 או בסמוך לכך) וכך גם לוחיות הזיהוי מרכבו של הבעלים 2 (ביום 9.9.13 או בסמוך לכך).
27. ב"כ נאשם 1 טען, בהקשר זה, כי נוכח הרישום "הפקדת סוחר" במרשם (ת/6) לא ניתן לדבר במקרה דנא על שימוש ברכב ללא רשות הבעלים. ב"כ נאשם 1 צירף לסיכומיו שבכתב הוראות נוהל של משרד התחבורה, שמהן לדידו יש להסיק כי רישום כאמור עניינו ברכב שנרכש על ידי סוחר רכב. ואולם, מעבר לכך שהסעיף הספציפי אליו הפנה ב"כ נאשם 1 (סעיף א' תחת הכותרת "תהליך רישום רכב שלא היה בשימוש על שם הסוחר") עניינו ברכב שנרכש ישירות מהיבואן - ועל כן לא רלוואנטי לרכב דנא, ששנת ייצורו 2008 - הרי שגם אם תתקבל הטענה הנ"ל אודות משמעות הרישום "הפקדת סוחר" נאשם 1 עצמו לא טען "רשות" כלשהי מהבעלים החוקי אלא ההיפך הוא הנכון: נאשם 1 הכחיש כל קשר לרכב וממילא לא ניתן לדבר על רשות שקיבל כביכול ממאן דהוא להשתמש ברכב. על רקע זה אף דחיתי, בזמנו, את טענת ב"כ נאשם 1 כי אין על נאשם 1 להשיב לאשמה לעניין העבירה של שימוש ברכב ללא רשות (ר' בפרוטוקול, עמ' 37).
28. עדויות השוטרים לפניי היו עדויות עקביות וסדורות, שיש לקבלן. העובדה שמר סגל ציין, בהגנותו, כי שני השוטרים שוחחו ביניהם על האירוע, אין בה כדי לפגוע באופן מהותי במשקל העדויות; שהרי מדובר בשוטרים שביצעו את המרדף יחדיו. בנוסף, גרסאותיהם של השוטרים נתמכות בראיות שנתפסו בשטח שכן התנהגות הנאשמים, כפי שתוארה על ידי השוטרים, מתיישבת עם העובדה שהם נמצאו ברכב גנוב ומזויף, שבו ישנם מכשירי פריצה.
29. להבדיל, גרסאותיהם של הנאשמים הינן בלתי סבירות בעליל ואין נתמכות בבדל של ראייה. נאשם 1 סיפר סיפור שעל פניו איננו מסתבר. כזכור, נאשם 1 הינו תושב ירושלים, ולדבריו היתה לו חברה (אלמונית) מכפר קאסם. עד כאן, אין כל תמיהה בסיפור - הגם שניתן היה לצפות שנאשם 1 יצרף את התמונה המצויה לדבריו ברשותו - אבל הסיפור שלפיו אותה חברה האלמונית באה ברכבה אל נאשם 1 לירושלים, על מנת לקחת אותו לתל אביב, ושמתל אביב נסעו השניים דווקא לאזור התעשייה בבני ברק, והכל על מנת לשבת בגינה בשעות הקטנות של הלילה ולאכול ממתקים, הינו סיפור שעל פניו קשה לקבלו.
30. ב"כ נאשם 1 הדגיש כי נוכח מנהגי המגזר הערבי לא ניתן היה לזמן את החברה לעדות. ואולם, מעבר לאפשרות למתן עדות תוך איסור פרסום פרטים מזוהים, גם אם תתקבל הטענה יש לזכור כי נאשם 1 טען בעדותו שהחברה היתה במקום עם רכב קאיה, והשוטר ראה את הרכב ואף שמע את

החברה. ואולם, השוטר שעצר את נאשם 1 (אהרון לוי) לא נשאל כלל על דברים אלה, שגם לא נמסרו בהודעות נאשם 1, ופשיטא כי מדובר בגרסה שאין לה כל יסוד.

31. ב"כ נאשם 1 טען למחדלי חקירה שונים וחמורים, שנפלו לשיטתו בחקירת האירוע נשוא כתב האישום. בהקשר זה הצביע ב"כ נאשם 1 על כך שלא נתפסו מצלמות, וגם הצילומים שכן נצפו (ר' נ/2) לא נתפסו ועל כן אין לדעת אם היה בהם כדי לתמוך בטענות הנאשמים. זאת ועוד, לא בוצעו בדיקות פורנזיות כלשהן, לרבות בדיקות ט.א. שביצעו מתבקש לדידו, בנסיבות העניין. ואכן, לעולם במבט לאחור ניתן לקבוע כי נדרשו פעולות חקירה נוספות, או שפעולות חקירה מסוימות לא בוצעו כנדרש או באופן מלא, אך במקרה דנא, נוכח עדויות השוטרים מחד גיסא, וגרסאות הנאשמים מאידך גיסא, המצב העובדתי הינו ברור לגמרי ואינו טעון תמיכה ראייתית נוספת.

32. ב"כ נאשם 2, מצידו, טען בסיכומיו שבכתב כי גם אם תתקבלנה עדויות השוטרים, האירוע מתיישב עם התנהגות "טבעית" של שוהה בלתי חוקית: נאשם 2 ביקש לרדת מהרכב ברגע שעמד על קיומו של מרדף (ומכאן העצירה הראשונה של הרכב, בה ירדו אלה שישבו במושב האחורי של הרכב), ונמלט מהשוטרים בשל היותו שוהה בלתי חוקי. מכאן, שלכל היותר ניתן לייחס לנאשם 2 עבירה של כניסה שלא כחוק לישראל.

33. סברתו הנ"ל של ב"כ נאשם 2 סברה נאה היא, אך הקושי בקבלתה נעוץ בכך שאין בדל של ראייה התומך בה ושנאשם 2 עצמו מתכחש לה בהרחיקו את עצמו מן הרכב. אכן, מקובלת עלי טענת ב"כ נאשם 2 שגם כאשר נאשם מכחיש את אחריותו יכול הסניגור לטעון לטענות הגנה, אך לטענות כאלה צריך שיהיה עיגון בעובדות, וכאן לא נמצא עיגון כלשהו לסברה הנ"ל.

34. ב"כ נאשם 2 טען בסיכומיו עוד, כי יחד עם נאשם 2 נעצרו עוד שני שוהים בלתי חוקיים ששוחררו, ועל כן יש לנהוג באותה דרך גם כלפי מרשו ולשחררו. ואולם, הטענה בדבר שוהים בלתי חוקיים נוספים שנעצרו באותו המקום הועלתה על ידי נאשם 2 רק במהלך עדותו הראשית לפניי. השוטרים שהיו בשטח לא תיארו חשודים נוספים שנתפסו, ואף לא נשאלו על כך, וממילא לא ניתן ליתן לטענה זו משקל ממשי כלשהו.

35. המסקנה המתבקשת הינה, אם כן, שעובדות כתב האישום הוכחו לפניי כדבעי. הוכח כי הנאשמים נסעו ברכב הגנוב והמזויף, ונוכח התנהגותם המפלילה (בברירתם) והחזית הרחבה שפתחו הנאשמים בהכחשתם הגורפת לקשר כלשהו לרכב, המסקנה המתבקשת היא כי הם אמנם פעלו בצוותא חדא - יחד עם האחרים שלא נתפסו - בשימוש ברכב האמור ללא רשות ובהחזקת כלי הפריצה בו, ובברירתם הפריעו לשוטרים בשעת מילוי תפקידם.

36. יחד עם זאת, מקובלת עלי טענת ב"כ נאשם 1 בסיכומיו כי לא ניתן לייחס לנאשמים - מכוח המארג הראייתי שהובא לפניי כמפורט לעיל - את זיוף סימני הזיהוי של הרכב (בהחלפת לוחית הרישוי). כשם שנוכח חלוף הזמן מעת גניבת הרכב ועד לתפיסת הנאשמים בו לא ניתן לייחס להם את גניבת הרכב (להבדיל משימוש ללא רשות בו), כך לא ניתן - לאור חלוף הזמן של כארבעה ימים בין מועד גניבת לוחיות הזיהוי לבין מועד תפיסת הנאשמים - לייחס לנאשמים את העבירה של זיוף סימני הזיהוי של הרכב.

37. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את שני הנאשמים בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות ונטישה במקום אחר, לפי הוראות סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין, והחזקת כלי פריצה לרכב, לפי הוראות סעיף 413ז לחוק העונשין, ומזכה אותם מהעבירה של זיוף סימני זיהוי של רכב, לפי הוראות סעיף 413ט לחוק העונשין.
38. בנוסף, אני מרשיע את נאשם 2 בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי הוראות סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ניתנה היום, יום רביעי י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, במעמד הצדדים